

градътъ, да заповѣдатъ при него и да поговоратъ за политически работи. Нашите по-първи българи са обрадвали, че имъ са представляла такава честъ, щото да са удостоятъ да присѣдствуватъ на събра-нието у негово високопревосходителство, и рѣшили между себѣ си да не приематъ въ своето дружество ни единъ ученъ, младъ и опитенъ човѣкъ, защото младите, учени и умените хора, по мнѣнието на Хаджи Нича, сѣ вагабонти и вѣртоглави. Но намиратъ са и такива хора, които разказватъ, че главната причина, която за-ставила Хаджи Нича да не приемава учени и опитни хора въ своята компания са заключала въ това, че тие вагабонте твърде лесно можале да му развалатъ плановете, които са вѣртѣле въ главата му. Трѣба да забѣлѣжиме тука, че и Хаджи Ничо въ онова време не билъ старъ, но той билъ уменъ и опитенъ повече отъ